

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krov, za Ameriko pa 6 krov; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vrata. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznanili se cena prizerno zniža.

Stev. 4.

V Ptiju v nedeljo dne 23. januarja 1910.

XI. letnik.

Don Kišot iz Celja.

Dvignili so ga na šeit. — doktorja Vekoslava Kukovec in ga proglašili voditelju na papirju Spindlerjevih rokopisov uresničeno „narodne stranke“. In slovenska „inteligencia“ spodnjektajerskih mest in trgov poslala ga je v Štajerski deželnemu zboru... To je seveda njenata stvar. Nobene žive duše ne briga, kako, kdaj in kje se boče ta maločetvina prvaška psevdo inteligencia osmešiti. Na Avstrijskem imamo dolžnost davke plačevati; imamo pa tudi hvala Bogu pravico, da se sme vsakdo prosti blamirati... In to pravico porablja „narodna stranka“ v obilici...

Ne vemo, ali si doktor Kukovec v resnici domišljuje, da ima v deželnem zboru kakšno veljavo. Tudi to je mogoče; saj se tudi njegov Spindler domišljuje, da je izvrstni pesnik Ali naar, ki nismo v Kukovčeve lepe oči zaljubljeni, nam se pojavi, vsa ta stvar povsem drugače. Odkrito povemo: ko bi imel doktor Kukovec doma in v deželnem zbornici močno stranko za seboj, ki bi pomenila kaj v javnosti in ki bi znala tudi svoje nazore zapreko zastopati, potem bi bilo Kukovčeve nastopanje politični zločin prve vrste. Ali ker je Kukovec zapuščen kakor samotar v puščavi, ker ga doma razven enega omizija v „narodnem domu“ v Celju nikdo ne vpošteva, ker je v deželnem zbornu iz 1 člena obstoječi „klub“, ki mora pri socialistih milo preusjeti, da mu njegove predloge podpišejo, ker je torej ves patos tega gospoda prazna pena, — zato je njegov nastop politično don Kišotovstvo v najmanjšem pomenu besede. Kakor junak onega svetovnoznanega romana izvršuje celjski don Kišot politične naskoke na mlino na veter in Spindler mu sledi kot hrabri Sanho Panza...

Doktor Kukovec ni tako neumen, da bi ne razumel smešnost svojega nastopanja. Vsak drugi človek na njegovem mestu bi sicer gledal, da na prijazni način kolikor mogoče mnogo gospodarskega dela za svoje volilice storil. Politično rogoviljenje, ki itak ne požene niti mačke izza peči, bi pa priprustil raznini kričačem, ki predstavljajo dandane — Bog se namilil! — zastopstvo Štajerskih Slovencev. Ali doktor Kukovec noče v gospodarskem oziru delati. Vsa k njegovu nastopu je le smešna parandalistična demonstracija, s katero le diskreditira napredno slovensko ljudstvo. Ali v volinjem okraju, ki ima smolo, da ga zastopa don Kišot, res ni nobenih važnih gospodarskih vprašanj? Ali letajo tam ljudem pečeni golobi v usta? Ne, ne, tudi tam je revščina in tudi tam bi bilo mnogo dela. Ali doktorju Kukovcu ni deželni zbor prostor, kjer se za ljudstvo kaj koristnega doseže. Njemu je deželni zbor le soba, v kateri se da izbirno reklamo za Kukovca samega dečati...

Le poglejmo njegove nastope! Mož pride in predlaga odpravo bernje. Dobro, tudi mi smo proti temu krivčnemu obdačenju vbogega ljudstva. Ali — mi in dr. Kukovec tudi vemo natancno, da se to odpravo danes ne more doseči. Coblji so vedno proti tej odpravi; sicer je pa tudi znano, da kdor noče, temu bernje sploh ni

treba dati: nikdo ga ne more v to prisiliti. Mi priznamo celo vrsto kmetov, ki ne dajo več v nenasilno farsiko bisago. Vse to ve doktor Kukovec; ali vkljub temu zapravlja dragoceni čas deželnega zobra za ta predlog. Njemu je dovolj da sme enkrat govoriti in da potem „Narodni dnevnik“ njegov plitvi govor natisne... Drug slučaj: Kukovec ostane in predlaga nakrat, da naj se sprejme postava, po kateri bi bil slovenski deči vstop v nemško šolo preovedan. Kukovec ve, da bi bila taká postava najinfamnejši rop pravic staršev. On ve, da se ta postava na Štajerskem, kakor nikjer na celiem svetu ne bode sprejela, kajti drugače bi bil deželni zbor prava norisnika. On ve, da bi tudi cesar take postave nikdar ne potrdil. Vse to ve don Kišot narodne politike na Štajerskem. Ali vkljub temu stavi svoj smešni predlog, samo da se samore doma s svojo „narodnostjo“ bahati in da mu klicejo advokatski pisaci v „narodnem domu“ v Celju, novdušeni od vina, svoj „živio“... Tretji slučaj: Doktor Kukovec predlaga nakrat, da naj se deželni šolski svet v dva dela (slovenski in nemški) razdeli. Mož ni tako neumen, da bi ne vedel, da se to ne more in ne sme zgoditi, ker hvala Bogu še nismo na Češkem. Mož tudi ve, da bi taká spremembu velike troške koštala in da ljudstvo nima denarja, ki bi ga za narodnjaške ennumnosti van metalo. Ali don Kišot vzame svojo sulico in beži proti mlinu na veter. In tako dalje, in tako dalje...

Vse to je grozovito smešno in — kakor smo že zadnjič rekle — dr. Kukovec se smatra danes že za slovenskega Sternberga, čeprav ne piže kognak. Zaločno je le, da imamo že vedno nekaj tucatov kmetov, ki veruje v ta evangelij političnega don Kišota iz Celja...

Ja, ja, — kaj ko bi Spindler postil poesijo in bi napisal roman slovenskega Kišota? Ali slovensko ljudstvo bode enkrat izgubilo veselje nad takimi burkami in bode resno obračanalno s svojimi zamehovalci ter škodljivci?

Politični pregled.

Štajerski deželni zbor. Na seji preteklega pondelka se je predložilo m. dr. prošnjo za dovoljenje zitinane za novi most pri Breznu, prošnjo za povrašanje podpore za vodovod v Planini itd. Posl. Brandl je predlagal urešenje nove ribarske postave; predlog izročil se je odsekui. Posl. Riemelmoser je predlagal, da naj država 50% bremen za šolo prevzame. Izdatki za šolo so v prvi vrsti krivi žalostnega finančnega položaja dežele. Nosilo se je ta bremena, ker je šola potrebna. Ni pa potrebno, da bi vsa plačila za šolo dežela in občine nosile. Država naj bi vasi 50%, teh plačil prevzela. Izdatki za enega ljudskega šolarja znašajo na leto 26 krov. K temu plača država samo 26 vinarjev (!). In ljudske šole so prenapolnjene. Srednjo število šolarjev enega razreda na Štajerskem znaša 76. Važni ta predlog se je izročil odseku. Finančnemu odseku se je izročil predlog, da se podeli 1000 K podpore pletarski šoli v sv. Barbari v Halozah. Iztotako predlog za urešenje meščan-

ske šole v Rottermannu. — 18. t. m. vtemeljeval je dr. Kukovec svoj modri predlog, da naj se deželni šolski svet razdeli v nemški in slovenski del. Napadal je ob tej priliki tudi Robič. Zbornica je njegov predlog vrgla v koš. Posl. Brandl je vtemeljeval svoj predlog glede pospeševanja kmetijskega poduka. Predlog se je izročil odseku. Ozmc in Vrečko sta svoja mesta v odboru za poduk odložila. Zakaj? Deželni zbor bode zboroval do srede februarja meseca.

Koroški deželni zbor pričel je 17. t. m. svoje zasedanje. Detelni glavar je otvoril sejo in se spominjal pokojnega glavarja dr. Jos. Erweina. Na prvi seji se je izročilo razne kmetijsko-gospodarske predloge tozadavnim odsekom. — Na seji dne 18. t. m. je deželni predsednik nazunil, da doslej še nisočar ne ve c kakém naselejnu menihov v Osiahu. Ako bi se to zgodilo, vplival bode, da zrebčevska postaja ostane. Predlog Krampla, da naj se ponoci Velikični strejanje z možnarji dovoli, odklonil je deželni predsednik; ljudje lahko po dnevu streljajo. Posl. Angerer je vtemeljil predlog proti zvišanju tarife južne železnice, ki se je izročil odseku.

Štrajki I. 1908. Glasom uradnih poročil vršilo se je l. 1908 skupaj 721 delavskih štrajkov z 78.562 delavci v 2.702 podjetjih. Delati je pričelo od teh zopet 71.487 delavcev; 3.771 jih je bilo iz službe odpuščenih in 3.304 jih je podjetja prostovoljno zapustilo. Od vseh teh štrajkov jih je končalo za delavce 160 s polnim uspehom, 308 deloma z uspehom in 263 brez uspeha. Plače so izgubili delavci v teh štrajkih okroglo 3 milijone krov, delavnih dnij je bilo izgubljeno okroglo 1 milijon. Podjetniki so isključili v 35 slučajih in 268 podjetjih 9.588 delavcev. V splošnem je bilo teh bojev manj kakor prejano leto. L. 1908 je bilo sploh v gospodarskem oziru slabu.

Madžarska mladina. V višji gimnaziji v Rakóš-Paloti na Ogrskem so študentje cesarjevo siliko razigrali. Preiskava ni mogla storilca dognati. Vsled tega je ravnatelj dotočni razred zaključil. Ni čuda, da se taki slučaji na Madžarskem dogajajo, ko gospodarjo vendar Košutti.

Pesilanci iz Srbije napravili bodejo letos večje potovanje po Evropi, obiskali bodejo vsa večja mesta (razven Dunaja). Najprve se bodejo ostavili v Ljubljani, kjer pripravlja Hribar z drugimi srbskimi prijatelji že velike slavnosti.

Na Ogrskem je prišel torej grof Khuen-Hedervary na vrsto, da reši politični položaj. Sestavil je tudi že svoje ministerstvo i. s. tako-le: Grof Khuen-Hedervary, ministerški predsednik, obenem pa minister za notranje zadeve in minister na kralj. dvoru; Ladislav pl. Lukacs, finančni minister; Karl pl. Hieronymi, trgovinski minister; dr. Franc Székely, pravosodni minister; grof Bela Serenyi, poljedelski minister; general-major Hazay, honved-minister; ministerstvo za poduk in bogociastje ter ono za hrvatske zadeve ostaneta zasedaj nezasedena. Radovedni smo, kako bode nasilnež Khuen-Hedervary državni voz Madžarske iz blate potegnil.

Izzseljevanje v Argentinijo. Leta 1909 izselilo se je glasom uradnih poročil 231.984 oseb v Argentinijo (Južno Ameriko). Od teh jih je

bilo 29.544 z držinami. Odpotovalo pa je iz Argentine 94.644 oseb. Glasom naših informacij vkljub medenim vabilom agentov izseljevanje v Argentine ne moremo priporočati.

Zopet rusko-japonska vojna? V Aziji pravljajo se zopet resni dogodki. List „Nova Reforma“ v Krakovi piše: Vkljub temu, da ruska vlada vedno zagotavlja, da so razmere z Japonsko zadovoljive, so vendar po vsej Rusiji razstrešene vesti o bližnji rusko-japonski vojni. Japonska se oborožuje za zopetno vojsko. Ruska vlada tega seveda noče priznati, kajti potem bi izgubila zadnji kredit v Evropi in denarja potrebuje krvavo. Poleg tega bi v slučaju vojne nevarnosti njen vpliv na Balkanu ne pomenil bogve kaj. Zato ni čuda, da Rusija tudi vojno nevarnost. Ali mala je jedrnata Japonska se vsekakor zopet pripravlja na naskok in hoče pričeti krvavo igro. Kajti Japonska s svojim preostim prebivalstvom potrebuje zemlje.

Na Španskem napravili so oficirji na cesti burne politične demonstracije. Vlada jih je odločno kaznovala. Nekaj se jih je zaprl, nekaj pa premestilo.

Srbski princ Jurček še vedno ne miruje. Zadnji se je na nekem balu s policijskim prefektom Alimpovićem skregal, tako da je ta odstupil. Vlada in časopis je je ojstro za Alimpovića zavzela. Vsi zahtevajo, da naj se Jurčka iz Srbije načene. Ali fant je tako v dolgovih, da tudi to ne gre. Po našem mnenju spada Jurček že davno v prisilno delavnico!

Dopisi.

Iz Kalobja! Že je preteklo precej časa, ko ni bilo od nas sluga ne duha. Pa še vedno bije v Kalobju naprednjaška kričevanje se župnik Kostanjevec grozivo trudi, da bi Tebe, dragi „Štajerc“, popolnoma uništil. Pa se var, kajti bolj ko udruži po Tebi, dragi mi „Štajerc“, bolj se zanimamo mi naprednjaški Kalobjani za Tebe. In tadi redem, da v tem letu še bo do bil vsak stari naročnik še enega novega naročnika. Da boš vedel, dragi „Štajerc“, da tudi Borovničari imamo ljubezen do Tebe. Dragi „Štajerc“! Naznanih tudi, da se na župnik še vedno vtika v politične stvari. Ta potrebne stvari so mu pa deveta briga. In ti „Štajerc“ si mu trn v peti. No, pa saj lahko ko ima v sosednjem župniji (to je v Dobju) svojega najboljšega prijatelja in odrešenika Verukelje. Župnik po tebi, ljudi: „Štajerc“, udruži in kvasi kar je nepotrebujo, kar je treba, mo pa ni mar. Naznanih ti namreč, da v Kalobju so začeli zdaj korožno klopatisko... No saj razumeš, kaj je to? E ne, kaj bi ne... Pa pregorov pravi, kakšen pastir, takve okve. Vas župnik, pa prosim da se nekoliko ozrite okoli, da boste videli, kaj se godi. „Štajerc“ pa pri miru pustite, ker resnico gorovi. Dost je za danes! Bo pa prihodnjih kaj lepšega. Spilinar.

Imeno pri Podčetrtnku. Proti „Štajercu“ je pričelo gongo par udov „Koroševe Leibgarde“ to je velika glava Potčivavšek in gostilničar Pajk. Po hišah hodi pane Pajk ter žuge naročnikom „Štajerc“ o novem letu opustiti ta list in jim svetuje naročiti si dušno pašo „Gospodarja“ in „Stražo“. Ježe črn postaja videc zanimanje za ta napredni list. Novi naročniki vstajajo in že leti bi bilo, da bi v nobeni hiši, ki napredno misli, ne manjkalo „Štajerc“. Kakor je znano prišel je tudi pane Pajk k nekemu naročniku „Štajercu“, peku v Podčetrtnku in zahteval odstranitev „Štajerca“, grozeč se z bojkotom radi peke in rekel: „Štajerc“ moramo uničiti“. Pane Pajk ga ne bo v vojo fanatiku uničil! Brrr, pokazala so se mu vrata. Temu ednak je tudi kuharica župnikova „Štajerc“ o novem letu opustiti ta list in jim svetuje naročiti si pojma! Ti dragi „Štajerc“ zastopaj nevršeno pravice ljudstva naprej, in peklenika vrata te ne bodo premagala!

Pajčevina.

Boheva Od Hočkih volitev sem ga ni bilo več pri nas, hvala Bogu, njega, slovitega kaplana

iz Hoč Jože Krajnc. A zadnji se je pa vendar spet spustil med Bohovčane. Bilo je minuli četrtek zvezec ob 7. urici, ko se pri gosp. Jožetu Schlambergerju siloma duri odpro in v sobo priberga kaplan Krajnc ter začenja zmerjati in se kregati in kričati, da so se kar šipe tresle. Začenja na vse grlo kričati, da so vso Bohovčani za nič, da so sami grdi nemškutaji, da so sami ostudni „Štajercijanci“, da so „Štajerc“ bralci in naročniki, lista, ki je najnesramnejši celega sveta. (Seveda „Gospodar“ je čisto kaj drugega!). Bila je gospa Schlambergerjeva sama doma z dvema manjšima otroškoma. Uboga žena se je tega napada tako vstrašila, da sprva ni mogla besedice izustiti. Misnila je, da je ta človek, ki je kričal kakor amerikanski divjak, popolnoma znotrel. Otrok se začne skrivatev za materto in jokati in mati sama si tudi ni vedla pomagati, ni vedla, kaj ta kaplanska sirovost pomeni, kaplan pa ni jenjal kričati in psovati in zmerjati. Ko se gospodinja vendar le malo zdrami, ga vpraša, kaj ta surovost, ta krik, to ponočno vsljenje v tujo hišo pomeni. Krajnc zagrimi, da je neki njega, maziljenega gospoda, družina iz te hiše obrekovala, da so Bohovčani grdo o njem govorili in kaj tacega si on strogo in odločno prepove. To nesramno obdolženje je napadeno gospo popolnoma vzdramilo in sedaj pa je ona „registre“ izvlekla, črnemu tako „tricig“ se kazajočemu gospoščku, povedala jih tako pristno in odčito v njegovo plavo-dečje lice, da je Krajnčeka celo jecljanje njegovo zapustilo. Ko ga je pošteno obrala, in mu vse resnice in žalosti pošteno oditala, ga je spodila izpod svoje strehe. Škoda, škoda, da ni bilo ne gospodarju ne enega odraslih sinov pri tem žalostnem prijoru na domu. Oj kaplanček, kako hitro bi bil zapustil Schlambergerjev prag! Kaj pa pravite ljudje božji k taki razuzdanosti katoliškega duhovnika? — K stvari še omenimo, da je ta namestnik božji popolnoma krivično tako surovo napadel ubogo gospodinjo, kajti ta je preblagega značaja ter obrekovanja ne pozna. Ali smo kaplan Krajnc o sebi to tudi trditi? Žalostna resnica pa je, da ga ni človeka v celi fari, ki bi o kaplanu Krajncu le etkrat zamogel zinititi le eno dobro besedo. Ga ni, ga ni, izvzemljene tistih par podrepnikov njegovih, ki „profit“ ljubijo. Če hoče Krajnc priti k nam v Bohovo, naj pride po dnevu in naj se loti možev in svojimi napadi, po noči se klatiti okoli hiš in udarati v hiše kadar so žene in otroci sami doma — no to je pa kaj možato in pošteno, to je Krajnčeva inteligence in — koraj! Torej pridi kaplan Krajnc, pridi in ti bodemo natanko razjasnili svoje — bohovsko stališče!

Hoče. Predzadnjeno nedeljo je nadrežiser in ravnatelj novorjenenega hočkega gledališča ali po domače teatrica uredil v gostilni Rojko-vi velikansko predstavo. Delalo se je grozno reklame. Vašo drevje, vaš plot, vaš zid; celo tiste durice prav tihega, skritega krajca so imeli prilepljene plakatice. Ljudje na tak humbug radi gredo, ker vedo, da bo tudi kak "bec" vmes. Zraven izborne ekskluzivne gospode se je tudi udeležilo te grandiozne veselice precej kaj okoliških fantov se svojimi dekleti. Tu so komaj čakali, da se ajnjemu programu vendar enkrat dolgi rep odčipne ter da bi prišli do plesa. Ker se na „cige mige“ Krajnčevi fantje nič niso prav zanesli, so si svojega igralca na harmoniki kar seboj pripeljeli ter so po končanem grozno lepem vzpotrebu kar hoteli plesati. A direktor Krajnc zagrimi: „Ne boš! Tukaj zapovedujem jaz, plesali ne boste“. Potem pa adijo! so rekli fantje ter so šli s svojimi dekleti v bližnjo nemško gostilino, kjer so se prav dobro imeli. Krajnca je pa neki to najbolj bolelo, ker so ti čudaki kričali „h e i!“ tako hudo, da so telefonske žice potrgale se. Upamo da g. Rojko ni prehude škode trpel. Radovedni smo, keda bo gospod nadrežiser Krajnc zopet žaloigro s tako velikanškim uspehom inšceniral.

Fantje za nos zapeljani.

Iz Jesenic. Germanizacija jeseniškega kolodvora. Pod tem naslovom je sobotni „Slovenaki Narod“ neki senzacionalni članek doprinesel, koder na vse grlo vpije, kaka nevarnost jeseniškemu kolodvoru preti, da to kmalo v roke naše ljube materje Germanije pada! — Za počet! — Tej oslariji verjame samo še človek, kateri

je zagrižen kranjski Janez ali pa Hribarjev častilec. Da malo pojašnimo razinero na jeseniškemu kolodvoru, navedemo imena uradnikov po svoji narodnosti: Nemci so gg. Jetschminek Viktor, Douschan Edward, Caneig Gustav, Kovatch Karl, Lampel Herman in Luckmann W. Slovenci so: Kunaver Karol, Božič Joža, Mulej Lojze, Weber Tone, Svetina Lorenc, Petermej Joža, Pičman A. in Wagner M. Tedaj je na Jesenicah nastavljenih 6 nemških in 8 slovenskih uradnikov. Zadnji so radikalni Slovenci in zahajajo v gostilno v „Sokolu“, koder se gotovo nemški ne govorji. Dopisani članka v „Slov. Narodu“ je samo na tem ležeče, da spravi iz Jesenic nemške uradnike in potem gorje onemu potniku, kateri bi samo eno besedico ne mamo zginil na kolodvoru! — Ker se pa mi dobro poznamo in dobro vemo, kam pes tako moli, naj bodo tudi kranjski Janezi dobro prepričani, da smo do danes popolnoma zadovoljni z nemškim uradništvom na jeseniškem kolodvoru in da bodo pač v vso energijo delali in parili, da se ja nobenemu nemškemu uradniku tudi en sam las ne bode skrivil. Na jeseniški postaji se je in se bode vedno nemško govorilo! — To se naj pa tudi marsikateri mlečni „Slovan“ za učesa zapiše!

Hochheide na Nemškem 10. januarja 1910. Prosim te, dragi „Štajerc“, za en kratek dopis. Pozdrav in srečno novo leto! In hvala za „na predno pridigo“ v koledarju. Da bi še večkrat kaj tacega bilo noter! Potrebno bi bilo na slovenskem Štajerskem, da bi v vsaki občini bila ena nemška šola. Najmanje ta zadnja dva razreda. Zakaj? Ker v Nemčiji se težko s slovensko šprahov kruh služi! Slovenec sem, pa ne več tempe! Torej le naprej, hrabri „Štajerc“!

Odprto pismo

na adresu državnega poslanca dr. Otokar Rybar v Trstu.

Gospod doktor! Vi ste tržaški poslanec in zato ne veste dosti od štajerskih razmer. Glasom poročil listov pa ste vložili interpelacijo, s katero ste imunizirali neki članek ljubljanskega lističa „Sloge“. Dobro! Jaz se sicer čudim, da dotični skozinsko zlagani članek ni imuniziral rečimo poslanec Hribar, ki je vendar župan Ljubljane, v kateri izhaja ta list. Čudim se, da tega ni storil hofrat Ploj, ki je vendar duša tega lista in moralčni lastnik! Vi, gospod doktor, vsega tege niste opazili. Sedli ste torej pravzaprav na lim enemu sodniško označenemu denuncijantu! Dobro, tadi to je dobro! Ali predno interpelirate o kakšnem članku, boste gotovo članek sam prečitali. Kajti — mislim, da tudi v Trstu velja ta morala! — z interpelacijo prevzame pošten poslanec postavlja tudi vodgovornost za dotični članek. Lumpingario in laž menda poštem poslanec ne bode kril s svojim imenom. Kaj — ne? V dotičnem, od Vas imuniziranem članiku pa stoji m. dr. tudi trditev da „prodajam“ jaz „svoje preprikanje tistem, ki največ plača.“ Vi ste to trditev s svojim poštenim imenom podpisali. Torej ste zanje odgovorni! Jaz trdim torej, da ste Vi ali brezvestni lahkomiselniki, ki vse podpisate, kar mu ta ali oni denuncijant poroča, — ali pa da ste v tem slučaju nesramno, podložaš podpisati. In kdor laž podpisuje, ta je lažnik... Gospod doktor Rybar, ne izgovarjajte se! Maledišča Vam ostane na čelu, ako ne dokazete svojo trditev! Pričakujem poštenega odgovora!

V Ptiju, prosinca 1910.

Karl Linhart, urednik.

Novice.

Pređupst je tu, — in kdor čita prvačke liste z vsemi neumnostmi, ki jih vsebujejo, ta včetek dobro, da je zdaj pređupst... Je res, res: pređupst je tu in vsi norci imajo skoraj te tedne popolno prostost. Nekaj čudnega bo tiči v dejstvu, da se ravno v tem norem času največ — zakonov sklepajo. Ljudje se zdaj možijo in ženijo, da se človeku kar črno pred očmi dela. Marsikaterga vbogega mladeniča, ki je še pred par dnevi tako veselo vžival rajske krasote le-